

om, og der bliver også sendt mekanikere med ud. Og det er altså ikke nogen forudsætning for, at de danske kampvogne kører, at der er en eller anden form for skriftlig aftale med canadierne.

Men jeg kan sige til hr. Holger K. Nielsen, at jeg skal til NATO-møde i morgen aften. Der møder jeg også min canadiske kollega, og det er en af de ting, jeg vil drøfte med ham, for de erfaringer, de har med brug af Leopard 2-kampvogne i den sydlige del af Afghanistan, skal vi selvfølgelig gøre brug af. Det betyder jo, at lige såvel som vi jo kan have nogle mekanikere, som kan hjælpe canadierne, så har canadierne måske nogle stumper, som de kan hjælpe os med. Og det er det samarbejde, vi bare skal i gang med, når vi kommer derned, men det er altså ikke nogen forudsætning for, at de danske kampvogne kommer til at virke, at vi har en aftale med Canada.

Kl. 16:16

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Ja tak. Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, går vi nu til afstemning.

Kl. 16:16

Afstemning

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Der stemmes om forslaget endelige vedtagelse, og afstemningen kan starte.

For stemte: 99 (V, S, DF, KF, RV og NY), imod stemte: 8 (SF og EL), hverken for eller imod stemte: 0.

Forslaget til folketingsbeslutning er vedtaget og vil nu blive sendt til udenrigsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:
5) 1. behandling af lovforslag nr. L 9: Forslag til lov om ændring af lov om valg til Folketinget, lov om valg af danske medlemmer til Europa-Parlamentet og lov om kommunale og regionale valg. (Valgnævnet, godkendelse af partinavne, nedsættelse af antallet af danske medlemmer af Europa-Parlamentet m.v.).
 Af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen).
 (Fremsættelse 03.10.2007).

Kl. 16:17

Forhandling

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Forhandlingen er åbnet. Jeg giver ordet til hr. Erling Bonnesen.

Kl. 16:17

(Ordfører)

Erling Bonnesen (V):

Det er vigtigt, at vurdering af ansøgninger om nye partinavne foretages af det samme uafhængige og kyndige organ, så enhver tvivl om neutralitet og habilitet derved elimineres. Derfor foreslås en udvidelse af Valgretsnetets kompetenceområde til også at omfatte godkendelse af nye partinavne og de formularer, vælgererklæringerne skal afgives på.

Udvidelsen er en oplagt måde at danne et uafhængigt organ på. Den er relevant, da nævnet allerede har med optagelse på valglisten at gøre og derfor består af kyndige medlemmer. Ud over en dommer som formand, en, der er kyndig i statsforvaltningsret, og en embedsmand fra Indenrigs- og Sundhedsministeriet foreslås der også en, der er kyndig i navne- og varemærkerettigheder. Det foreslås, at kompetenceudvidelsen følges af en navneforandring til Valgnævnet.

Det er vigtigt, at godkendelsesproceduren for partinavne og formularer til vælgererklæringer er ansvarlig og retfærdig. Godkendelsesperioden udvides fra 2 til 3 år. Betingelserne for at forlænge den bliver dog strammet, og på den måde undgår man, at eventuelle inaktive partistiftere sætter sig på de gode navne og derved spærrer for andre. Den nye godkendelsesperiode tager også hensyn til de forpligtelser, der følger af forvaltningsloven, til at foretage en ansvarlig sagsbehandling. F.eks. skal der være tid og plads til høringer, for det er den mest ansvarlige måde at gøre det på.

Med oprettelsen af Valgnævnet tages der både hensyn til, at nystiftede partier bliver behandlet neutralt, og til, at forvirring på grund af partinavne undgås.

Lovforslaget handler også om valg af danske medlemmer til Europa-Parlamentet. På grund af Bulgariens og Rumæniens optagelse i EU nedsættes antallet af danske medlemmer fra 14 til 13.

Endelig handler lovforslaget om, i hvilke boformer og boliger der kan brevstemmes ved folketingsvalg, europaparlamentsvalg samt regionale og kommunale valg. Det skal justeres i lyset

af de forskellige boligformer, voldsramte kvinder, ældre, handicappede og personer med særlige sociale problemer vil kunne tilbydes efter social- og boligloven. Det er vigtigt i et demokrati, at der ikke er forhindringer til stede for at kunne stemme ved et valg.

Venstre kan derfor støtte forslaget.

Kl. 16:20

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Jeg beder ordføreren blive på talerstolen, hr. Rune Lund har bedt om ordet for en kort bemærkning.

Kl. 16:20

Rune Lund (EL):

Det her forslag er på mange måder et rigtig godt forslag. Men den del, som handler om, at Danmark skal gå fra 14 til 13 medlemmer i EU-Parlamentet, synes jeg er lidt mærkelig at have i et forslag nu. Det ligger godt nok i forlængelse af Nicetraktaten, som jo er blevet vedtaget, dog ikke ved en folkeafstemning, men som vi alle sammen ved, foregår der jo intense forhandlinger om, hvor mange medlemmer de enkelte lande skal have i EU-Parlamentet. Det er noget – det har statsministeren også sagt – der først vil blive fastlagt i forbindelse med regeringskonferencen til december.

Jeg mener, at det politisk er meget uheldigt, at de mindre lande, herunder Danmark, får færre medlemmer i EU-Parlamentet, og med hensyn til det formelle – det kan hr. Erling Bonnesen måske erklære sig enig i – tager man forskud på et dårligt forhandlingsresultat, som faktisk kan ændres i en forhandlingsproces, der først slutter til december. Derfor spørger jeg: Hvad er hr. Erling Bonnesens holdning til det formelle?

Kl. 16:21

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Ordføreren.

Kl. 16:21

Erling Bonnesen (V):

Uden at gå ind i en lang debat om det kan man sige, at det her mere er sådan en teknisk udmøntning af fakta, altså at vi rent faktisk går fra 14 til 13 medlemmer.

Kl. 16:21

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Hr. Rune Lund.

Kl. 16:21

Rune Lund (EL):

Det er jo ikke teknik, det er i høj grad politik, for der foregår jo forhandlinger. Italien har bl.a. fået

udvidet antallet af EU-parlamentarikere. Det er indlysende for enhver, at der foregår forhandlinger om den nye EU-forfatning, hvor det her er et element i de forhandlinger. Hvorfor vil man allerede nu kaste håndklædet i ringen og sige, at vi har lagt os fast på, at Danmark skal gå fra 14 til 13 parlamentarikere, når der faktisk er en forhandlingsproces og ballet ligesom er åbnet? Det er det, jeg ikke forstår.

Kl. 16:22

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Ordføreren.

Kl. 16:22

Erling Bonnesen (V):

Jeg mener, at det er forkert opfattet. Der må vi skille tingene lidt ad. De andre forhold skal jeg ikke gå længere ind i, for dem handler det ikke om i dag. I dag handler det alene om at tage stilling til gennemførelsen af det her, som jeg mere opfatter som en tilpasning til fakta, nogle ting, der er besluttet. Jeg adskiller det fuldstændig fra de øvrige forhold. Mere har jeg sådan set ikke at tilføje til det.

Kl. 16:22

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Hr. Svend Auken for en kort bemærkning.

Kl. 16:22

Svend Auken (S):

Af hensyn til ordføreren vil jeg bare spørge, om ordføreren er den opfattelse, at spørgsmålet om antallet af mandater blev fastsat i Nicetraktaten, sådan at forstå, at man der fastsatte de ændringer af fordelingen, der skulle ske, såfremt Rumænien og Bulgarien blev medlemmer sammen med de øvrige lande, og at det derfor i virkeligheden er en afgørelse, der er taget for længe, længe siden, og som ikke har noget med den traktat at gøre, som vi forhandler i øjeblikket, altså Lissabontraktaten.

Kl. 16:23

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Ordføreren.

Kl. 16:23

Erling Bonnesen (V):

Det er jeg enig i, og det er også derfor, jeg vælger ikke at gå ind i en yderligere debat om tingene, men blot konstaterer, at det er en udmøntning af tidligere trufne beslutninger.

Kl. 16:23

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og jeg giver ordet til hr. Jan Petersen.

Kl. 16:23

(Ordfører)

Jan Petersen (S):

Må jeg starte med at sige, at det her lovforslag stort set indeholder ting, som Socialdemokratiet kan støtte – jeg skal gøre en enkelt bemærkning om et enkelt punkt.

Inden jeg kommenterer de fire enkelte dele, der er i forslaget, vil jeg dog sige, at når der udarbejdes et lovforslag med – kan man godt sige – noget forskellige dele af valgloven i spil, kan der være nogle, der har brug for at få delt lovforslaget for at kunne tilkendegive ved lovforslagets endelige vedtagelse, at man er for dele og imod dele. Så hvis der er nogen, der har brug for at få delt det her lovforslag, vil vi gerne medvirke positivt til det.

Lad mig først give tilslutning til, at vi udvider Valgretsnavnets kompetence, også af den grund, at det jo er en direkte udløber af det forslag, som vi tidligere har medvirket til, B 37, hvorefter vi fik en bedre håndtering af spørgsmålet om godkendelse af navne på partier og fik hindret, at der kunne rejses spørgsmål om habilitet i sagen over for ministre, politisk habilitet vel at mærke. Så det kan vi selvfølgelig støtte, og vi støtter også de ændringer af godkendelsesperioden og retten til partinavn, som er foreslået.

Med hensyn til spørgsmålet om at få nedsat antallet af danske medlemmer af Europa-Parlamentet fra 14 til 13 har vi jo lige hørt, at det er en logisk konsekvens af beslutninger, som Socialdemokraterne tidligere har støttet her i Tinget, og derfor kan vi selvfølgelig også støtte det.

Så er der spørgsmålet om ajourføring af valgloven med hensyn til betegnelser på de boliger, også boliger og opholdssteder uden for egen bolig, som der er tale om efter den sociale service-lov. Det er positivt, at der kommer en nødvendig oprydning i den måde, vi beskriver det på, så der er overensstemmelse. Det er positivt af ordenshensyn, men det er selvfølgelig også positivt, at der f.eks. nu åbnes for, at kvinder, der bor på et krisecenter, på den måde også kan få den beskyttelse, som de har brug for under deres deltagelse i valgbehandlingen, så de kan stemme. De får ret til at brevstemme i krisecenteret. Det støtter vi selvfølgelig.

Må jeg i den forbindelse også sige, at de her overvejelser om, hvorledes folk får adgang til at stemme, selvfølgelig skal bygge på, at vi skal fjerne alle de barrierer, vi kan se at vi kan fjerne, for at folk kan udøve deres demokratiske indflydelse. Det gælder sådan set også, når det drejer

sig om adgangen til valglokalerne, men nu behandler vi så dem, der kan have forskellige vanskeligheder ved at bevæge sig hen til et valglokale, og deres muligheder for at deltage i demokratiet.

I den forbindelse kommer sådan set min eneste bemærkning af kritisk art til det her lovforslag, for jeg forstår ikke, i hvert fald ikke uden nærmere vejledning og nærmere overvejelse – og det kan være, det sker under udvalgsarbejdet – hvorfor der skal være forskel på dem, der er omfattet af servicelovens § 107, 109 og 110. Hvis ikke jeg husker galt fra tidligere drøftelser om netop servicelovens forskellige boformer, opererer vi der med en ligestilling af de mennesker, som har brug for særlige opholdssteder eller boformer uden for eget hjem. Derfor har jeg lagt mærke til, hvordan de hjemløses egen organisation gør den bemærkning: Hvorfor er vi ikke også omfattet af denne ligestilling, som vi i øvrigt er i loven?

Jeg synes i øvrigt, at der i svaret til hørings-skrivelsen fra SAND også optræder noget, jeg er i tvivl om er fuldstændig korrekt – men det må vi så få oplyst – nemlig spørgsmålet om, at de, der er omfattet af § 110-bemulighederne, kun bor der eller opholder sig der midlertidigt. Hvor lang tid er midlertidigt? Jeg har indtryk af, at der er nogle hjemløse, der opholder sig i ganske lang tid på f.eks. vores forsorgshjem. Det ønsker vi altså at få belyst, og det ville glæde mig, om vi i fred og ro kunne drøfte, om vi ikke også kunne få barriererne for de hjemløses deltagelse i valg-handlingerne reduceret, ved at de fik en tilsvarende mulighed som den, der gælder for andre grupper, der har adgang til særlige opholdssteder uden for deres egen bolig.

Kl. 16:28

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Hr. Rune Lund har bedt om en kort bemærkning.

Kl. 16:28

Rune Lund (EL):

Grunden til, at jeg stillede spørgsmål til den tidligere ordfører om Europa-Parlamentet og antallet af pladser, er, at der i øjeblikket arbejdes med ændringsforslag til Nicetraktaten, som jo først skal slås endeligt fast på det EU-topmøde, der vil være i december, hvor EU-lederne også regner med at slå søm i konklusionerne med hensyn til den nye EU-forfatningsdiskussion, der er. Og så er det, jeg spørger: Hvorfor vil man så med et forslag som det her kaste håndklædet i ringen og sige ja til, at Danmark går fra 14 til 13

pladser og vedtage det i en lov her i Folketinget, når der faktisk ikke er et afsluttet forhandlingsforløb? Rent formelt og praktisk synes jeg da i det mindste, man kunne sige, at det er noget, vi gør i 2008, når forhandlingsforløbet er endeligt afsluttet. Det er den ene ting.

Den anden ting er, at jeg selvfølgelig synes, det er problematisk, at man vedtager sådan nogle ting her i Folketinget i forlængelse af en Nice-traktat, som jo ikke var til folkeafstemning, og som er en yderligere centralisering af magten i Bruxelles. Det forventer jeg ikke at Socialdemokraterne vil være enige med mig i, men jeg synes, det er mærkeligt, at man på den måde kaster håndklædet i ringen, når der faktisk kører en forhandlingsproces i EU om antallet af medlemmer i Europa-Parlamentet.

Kl. 16:29

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Ordføreren.

Kl. 16:29

Jan Petersen (S):

Må jeg ikke komme med den bemærkning, at jeg sådan set havde forventet, at hr. Rune Lund havde rejst spørgsmålet, om ikke der i det her lovforslag er en vis diskriminering af hjemløse, men nu forstår jeg, at det er en helt anden diskussion, vi skal føre her. Så lad os gøre det.

Jeg synes, det er helt naturligt, når der er truffet beslutninger i dette Ting – og det er der jo, for så vidt angår spørgsmålet om Bulgarien og Rumænien – og det også er beskrevet og besluttet, hvilke konsekvenser det har, at det bare er en naturlig opfølgning på de formelle beslutninger, der er truffet, at vi gør det her. Hvis der så som følge af et forhandlingsforløb kommer nogle nye ændringer, må Folketinget jo tage stilling til dem til den tid. Og sådan forestiller jeg mig sådan set at indenrigsministeren skal agere med hensyn til hele tiden at konsekvensrette, hvis der er noget, der har en konsekvens for valgloven af helt andre grunde end noget, der udspringer af, hvad der er diskuteret i valglovssammenhæng, men som er en konsekvens af, hvad der er foregået på EU-plan.

Jeg sagde i min ordførertale ganske klart, at det er beslutninger, vi har støttet undervejs, det er beslutninger, der er truffet, og derfor er det også en beslutning med den konsekvens her, som vi støtter.

Kl. 16:30

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Hr. Rune Lund.

Kl. 16:30

Rune Lund (EL):

Men der er jo tale om et forhandlingsforløb, som ikke er afsluttet, i og med at der foregår diskussioner. Her ville jeg da gå ind og sige, at nu er ballet åbnet for forhandlinger, og så præge debatten i retning af, at de mindre lande skal have større indflydelse end det, der ligger i øjeblikket, hvor man opererer med en centraliseret traktat, som i højere grad vil føre til en EU-superstat og et centraliseret politisk projekt, som er udemokratisk, og som vil tømme de enkelte lande for demokratisk indflydelse og mindske indflydelsen for almindelige mennesker, borgere og græs-rødder osv. osv. Det er den ene ting.

Jeg vil gerne erklære mig enig med hr. Jan Petersen i, at delen om EU i det her lovforslag sådan set ikke hører hjemme her. Så jeg vil spørge hr. Jan Petersen, om det ikke er sådan, at Socialdemokraterne kan gå ind for at pille det element ud, sådan at vi kan diskutere de resterende dele, for de resterende dele vil Enhedslisten i øvrigt stemme ja til, men vi mener ikke, at emnet om EU og at man overgiver sig i en forhandlingssituation, som det sker i øjeblikket, er relevant at diskutere i forbindelse med det her lovforslag.

Kl. 16:31

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Ordføreren.

Kl. 16:31

Jan Petersen (S):

Angående spørgsmålet om, hvad der hidtil er foregået med hensyn til de 14 medlemmer, der bliver til 13, så er der jo i hvert fald et fremtrædende medlem af den gruppe, jeg tilhører, der har bekræftet, at det, vi sådan set bare gør her, er, at vi tager konsekvensen i valglovssammenhæng af en beslutning, der er truffet. Jeg begiver mig ikke nu ind i de forskellige strategiske overvejelser, der er, om, hvordan Danmark skal agere over for størrelsen på den danske parlamentarikerdelegations adgang til Europa-Parlamentet, men kommer der nye beslutninger der, vil det være logisk at foretage en ny ajourføring af valgloven. Så der er i hvert fald ikke fra vores side et ønske om at gøre den her ajourføring af valgloven i overensstemmelse med de beslutninger, vi har støttet og deltaget i, til en ny kampplads i forbindelse med det her lovforslag.

Men jeg vil gerne sige, hvad jeg sådan set også sagde i min ordførertale, at hvis der er nogen, der har brug for at få delt det her lovforslag, så vil vi gerne medvirke til det, for hvis man ud fra ordensmæssige hensyn kigger på

lovforslaget, så stritter det lidt i hver sin retning. Fællesnævneren er sådan set kun valgloven.

Kl. 16:32

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Hr. Jens Borking for en kort bemærkning.

Kl. 16:32

Jens Borking (EL):

Jeg vil blot sige til hr. Jan Petersen, at der, hvor jeg kommer fra, er det altså sådan, at hvis man normalt f.eks. skulle forhandle løn med en arbejdsgiver, ville det være rigtig dumt at starte med at sige: Vi vil egentlig godt nøjes med 110 kr. i timen, men for øvrigt går vi så i gang med at forhandle om 130 kr. i timen. Der er det altså rigtig klogt at lade være med at starte med at sige, at vi sætter beløbet ned på forhånd. Det er jo egentlig blot det, vi foreslår her, nemlig at lade være med på forhånd at vedtage, at vi skal ned på 13 medlemmer, hvis der faktisk foregår forhandlinger om, hvor mange mandater de enkelte lande kan ende med at have i forhold til den nye såkaldte reformtraktat.

Kl. 16:33

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Ordføreren.

Kl. 16:33

Jan Petersen (S):

Jo, men nu har jeg sådan set også deltaget i tilsvarende forhandlinger, og hvis det er sådan, at man har afsluttet et forhandlingsforløb med et bestemt resultat, så er man jo forpligtet til at udmønte det. Og det er det, jeg ser vi er her.

Så kan man selvfølgelig sagtens føre en diskussion om, hvorvidt det resultat var godt nok, og hvad man gør i en ny forhandlingsfase, man kan begive sig ind i, og om man så skal gå nogle andre veje for at få et bedre resultat. Det er sådan set en fri diskussion. Men her ser jeg sådan set bare, at vi lever op til noget, som vi har støttet, og som blev en konsekvens af, at de to lande blev optaget. Så den faglige sammenligning deltager jeg gerne i, men jeg mener sådan set ikke, at der er forhandling, mægling og auktion på dagsordenen her, så man bare kan gøre sig fri af aftaler, man har afsluttet.

Kl. 16:34

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Hr. Jens Borking.

Kl. 16:34

Jens Borking (EL):

Jeg vil blot spørge hr. Jan Petersen en gang til, om hr. Jan Petersen mener, at der er tale om afsluttede forhandlinger. Det er da svært at forstå, når andre er i gang med at forhandle om, hvor

mange repræsentanter de skal have. Jeg er helt enig i, at hvis der var trukket en streg og man havde skrevet under på papiret og havde sagt, at det her – for at blive i den anden terminologi – altså er lønnen, vi har aftalt, så er det klart, at så er det en aftale. Men hvis man ikke har udvekslet underskrifter og har sagt, at det her er det endelige resultat, så er man jo ikke færdig med det, og så er det vel dumt at lægge sig fast på forhånd på et lavt niveau.

Hr. Jan Petersen må jo så bekræfte, at jeg tager fejl. Foregår der ikke for øjeblikket forhandlinger i forhold til gennemførelsen af, hvor mange repræsentanter der skal være fra de enkelte lande i Europa-Parlamentet? Tager jeg fejl?

Kl. 16:35

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Ordføreren.

Kl. 16:35

Jan Petersen (S):

Jo, det har jeg også fået at vide der gør, og det skal jeg ikke på nogen måde betvivle. Det ville være direkte usandt at gøre det. Men jeg har også forstået, at det her er en gennemførelse af beslutninger, der er truffet, og vi må jo så kunne være uenige om, hvilken karakter de beslutninger har. Jeg vil bare nævne, at vi ikke ser det her som det sted, hvor diskussion om antallet af danske parlamentarikere reelt skal foregå. Det her er en konsekvens af diskussioner, der er foregået i andet regi og er alene en ajourføring af valgloven.

Så det vil sige, at hvis kampen skal handle om både det forhandlingsmæssige leje, og hvad der skal ske fremover, så er det ikke over en forhandling om en valglovsændring, for det må kun være en konsekvensrettelse, i forhold til hvad der er truffet af beslutninger andre steder. Det synes jeg også af ordensmæssige hensyn er korrekt.

Kl. 16:36

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Hr. Morten Messerschmidt for en kort bemærkning.

Kl. 16:36

Morten Messerschmidt (DF):

Nu er hr. Jan Petersen jo kendt som en dygtig oppositionspolitiker, og derfor undrer jeg mig lidt over, at han ikke griber den chance, der er her. For der er faktisk tale om, at der er fremsat et forslag i begyndelsen af oktober – jeg tror, det var den 3. oktober – inden de her forhandlinger faktisk var afsluttet. Vi så jo altså forleden dag, at Italien var i stand til at rykke deres antal af

medlemmer opad, hvor vi altså i Danmark må konstatere, at vi endnu en gang bliver rykket nedad.

Jeg kan ikke lade være med at undre mig over, at hr. Jan Petersen slet ikke har nogen kritiske bemærkninger over for regeringen i den sammenhæng, når den fremsætter et lovforslag, som forringer Danmarks stilling, uden at det sådan set er nødvendigt, fordi forhandlingerne på fremsættelsestidspunktet ikke var afsluttet.

Er det her i virkeligheden ikke et udtryk for, at når det kommer til EU, så lukker Socialdemokraterne øjnene fuldstændig for alt det kritiske? Man lukker øjnene for, at vi mister indflydelse, man lukker øjnene for, at vi mister parlamentsmedlemmer, af frygt for at det går op for borgerne, hvor katastrofal en kurs EU i øjeblikket er på. Hvad er ellers forklaringen på den oppositionsline, som hr. Jan Petersen og hans parti har ført i den her sag?

Kl. 16:37

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Ordføreren.

Kl. 16:37

Jan Petersen (S):

I den sammenhæng her er det valgloven, vi taler om. Og vi står med en rettelse, der er en konsekvens af beslutninger, som vi er enige i er truffet. Og bliver der truffet nye beslutninger, må vi så diskutere det. Så kommer der formentlig også et lovforslag på et tidspunkt, der så giver et nyt antal danske parlamentsmedlemmer i Europa-Parlamentet, hvis der er tale om det.

Jeg må undre mig en smule over både Dansk Folkepartis og Enhedslistens prioritering af emnerne i det her lovforslag, som der er tale om, nemlig at det vigtigste er at angribe en konsekvensrettelse af noget, man kan diskutere og føre konflikter på andre steder. Men der, hvor der er en substantiel ændring af valgloven, som man som valglovsordfører kunne forholde sig til, er der, hvor der tilsyneladende sker en forskelsbehandling af de hjemløse. Men prioriteringen er tilsyneladende anderledes.

Kl. 16:38

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Hr. Morten Messerschmidt for endnu en kort bemærkning.

Kl. 16:38

Morten Messerschmidt (DF):

Nu forstod jeg på hr. Jan Petersen, at Socialdemokratiet ville være forstående over for en de-

ling af lovforslaget, og derfor er det vel også meget naturligt, at man så fokuserer på det, der er skidt, når man kan se noget, der er skidt i forslaget. Og jeg kan virkelig se noget skidt i, at Danmarks indflydelse i EU bliver reduceret, samtidig med at jupartierne fra Socialdemokratiet, Venstre, Konservative osv. render rundt og siger, at det her vil være den store forbedring for demokratiet. Samtidig med det kan vi se, at vi både i Ministerrådet, i Kommissionen og altså nu med forslaget her, som vi behandler i dag, får mindre indflydelse i Europa-Parlamentet.

Der er det bare, at jeg undrer mig over, hvordan det kan være, at det store oppositionsparti – i hvert fald stadig væk største oppositionsparti – ikke griber chancen for at advokere imod, at man fra regeringens side har fremsat et forslag, som bygger på data, der er fra forhandlinger, der ikke er afsluttet. Når Italien kan få restitueret sig og få flere parlamentsmedlemmer, kræver det da en meget defaitistisk tilgang til tilværelsen at tro, at vi i Danmark ikke også skulle kunne det. Kan hr. Jan Petersen ikke give mig ret i det?

Kl. 16:39

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Ordføreren.

Kl. 16:39

Jan Petersen (S):

Jeg undrer mig stadig væk over prioriteringen. Det er klart, at man kan sige, at den substantielle diskussion i det her lovforslag mener jeg sådan set drejer sig om de hjemløse. Det synes hr. Messerschmidt og andre ikke er interessant. Det, der er interessant, er at føre en diskussion om en beslutning, der er truffet, og hvor der så kommer en konsekvensrettelse. Og hvis der i de forhandlinger, der pågår, bliver tale om et nyt dansk tal, så kommer der vel lovforslag fra indenrigsministeren, der så retter det også. Jeg synes ikke, den her sag er større.

Jeg er sådan set ikke indstillet på i et lovforslag om en ændring af valgloven at føre den store diskussion med dem, der konsekvent modarbejder en fornuftig udvikling i Europa med dansk deltagelse. For det er jo det, man har gang i.

Kl. 16:40

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Ja tak. Vi siger tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og jeg giver ordet til hr. Poul Nødgaard.

Kl. 16:40

(Ordfører)

Poul Nødgaard (DF):

Jeg vil godt lige omtale de tre-fire elementer, der er i lovforslaget.

Vedrørende brevstemmeafgivning synes jeg man har gjort sig nogle gode overvejelser i Indenrigsministeriet om, hvordan man kan forbedre de begreber ...

Kunne vi ikke få lidt ro dernede? Undskyld, det er meget svært at slå igennem, når man taler så højt, som man gør. Undskyld, at jeg er nødt til at sige det.

Vedrørende brevstemmeafgivning er vi meget positive over for det, der lægges op til her, for vi synes, der er rigtig gode elementer i det. Jeg vil gerne sige til den socialdemokratiske ordfører, at med hensyn til hjemløse er det ikke en problemstilling, jeg lige har tænkt over. Men hvis det, den socialdemokratiske ordfører lægger op til, kan administreres på en god og smidig måde – det vil jeg gerne understrege – og ministeriet kan være os behjælpelig med at lave noget, er vi bestemt ikke afvisende over for det.

Vi må glæde os over brevstemmeafgivningen. Når jeg tænker tilbage på, hvor svært det var overhovedet at få lov til at afgive brevstemme for år tilbage – man skulle nærmest søge om det i flere eksemplarer – synes jeg, man må glæde sig over, at det nu skal administreres enormt liberalt ude i kommunerne. Man kan få lov til at brevstemme fra sit eget hjem, og der lægges også op til nogle andre nye ting, så den del af lovforslaget er vi hundrede procent med på.

Valgretsnettet skal nu omdøbes til Valgnævnet, men stadig have den samme sammensætning, bortset fra at det nu får et medlem med forstand på navne, fordi Valgnævnet nu skal bestemme nye partinavne. Det synes jeg er en god nyskabelse. Som der også står i forslaget, var der jo en ret stor debat om det her i Folketinget, hvor indenrigsministeren – sagt med de mildeste ord, jeg kan finde – mere eller mindre blev beskyldt for at være lidt interesseret i, hvilke navne der kunne blive godkendt. Nu bringes den situation helt under kontrol, nu bliver det Valgnævnet, der skal godkende navnene.

Jeg synes også, det er en god ting – det har vi sådan set ikke drøftet, men jeg synes, det er udmærket – at man har taget med, at gyldighedstiden for de såkaldte vælgererklæringer, som hidtil har været 2 år, nu sættes op til 3 år. Når vi nu taler om de ting, synes jeg også, det er godt, og vil derfor nævne den omstændighed, at man

ikke har råderet over et partinavn, så længe man har lyst til. Retten til at bruge et partinavn falder altså væk, hvis man ikke opfylder betingelserne for at kunne opstille til Folketinget.

Alle de ting, jeg her har nævnt, kan vi hundrede procent tilslutte os.

Det, som det så nok kommer til at knibe lidt med at blive enige om, er, at antallet af danske medlemmer af Europa-Parlamentet nu nedsættes fra 14 til 13. Det er helt givet rigtigt, som det bliver sagt, at det står i en af de mange tidligere traktater, der er vedtaget gennem tiderne, at Danmark skal afgive et mandat, men når det er sagt, skal jeg slet ikke lægge skjul på, at det synes vi en dårlig del af forslaget. Derfor tager vi med kyshånd imod det socialdemokratiske forslag om at dele lovforslaget. Sådan forstod jeg det i hvert fald, og hvis det står til troende, tror jeg, vi er mange, der ved den efterfølgende behandling i Kommunaludvalget og senere i Folketinget kan blive enige om at få lovforslaget delt, så den del af det, der vedrører nedsættelsen af antallet af danske mandater i Europa-Parlamentet fra 14 til 13, bliver lagt frem som et selvstændigt lovforslag.

Hvis indenrigsministeren er inde i tingene – og det går jeg ud fra, da det jo er hans lovforslag – vil jeg godt spørge ministeren om noget. Det siges, at Italien her på det seneste har fået forhandlet sig frem til, at de får yderligere et medlem af Europa-Parlamentet, og hvis det er tilfældet, at Italien kan få et ekstra mandat, kunne man vel også forhandle sig frem til noget lignende for Danmarks vedkommende. Jeg ved ikke, om det passer, men jeg kunne godt tænke mig, at der kom styr på det.

Den del af lovforslaget er vi altså kritiske over for – meget kritiske endda, det har jeg ikke lagt skjul på.

Vi synes som sagt, man skulle overveje her i Folketinget – jeg kan forstå, at Socialdemokraterne er med på det, jeg kan forstå på Enhedslistens spørgsmål til de forskellige ordførere, at Enhedslisten også vil være aktiv her, og jeg kunne tænke mig, at andre fornuftige partier også kunne gå med til det – at dele lovforslaget. Det er sket mange gange i de år, jeg har været medlem af Folketinget, at man har delt et lovforslag for at få det til at glide lettere ned, og hvis det sker, har vi mulighed for at stemme imod den del, der vedrører nedsættelsen af antallet af danske parlamentsmedlemmer fra 14 til 13.

Jeg håber meget på, at det kan nyde fremme, og så vil jeg i øvrigt sige, at i Kommunaludval-

get, som jeg i øvrigt selv er formand for, vil vi medvirke aktivt til, at forslaget kan komme videre til anden og tredje behandling her i salen.

Kl. 16:45

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og jeg giver ordet til hr. Christian Wedell-Neergaard.

Kl. 16:45

(Ordfører)

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Jeg vil sige med det samme, at Det Konservative Folkeparti kan støtte lovforslaget i sin helhed, således som det er fremsat.

Så vil jeg sige, at det er klart, at vi i Det Konservative Folkeparti støtter armslængdeprincippet. Det skal være således, at man ikke på nogen måde kan sætte spørgsmålstegn ved en ministers habilitet i behandlingen af en sag, og lovforslaget her er jo en videreførelse af en diskussion, som vi allerede har haft én gang, nemlig drøftelserne i forbindelse med B 37, hvor vi snakkede om nedsættelse af et uafhængigt organ til godkendelse af partinavne. På det tidspunkt var det ikke lagt fast, hvordan det skulle gøres. Nu foreligger forslaget så, og det siger, at godkendelse af partinavne skal gives af Valgretsnevnet, som samtidig skifter navn til Valgnævnet.

Diskussionen opstod jo i forbindelse med godkendelse af et partinavn, som lå direkte op ad navnet Venstre, Danmarks Liberale Parti. Der var en ansøgning fra et parti, der ville hedde Liberalisterne. Det er ikke, fordi jeg vil reklamere for Liberalisterne, men jeg vil sige, at jeg har set, at der faktisk findes en hjemmeside, ligesom partiet udsender pressemeddelelser og meget andet. På den måde kan man sige, at navnet er blevet godkendt, fordi det ikke kan forveksles med andre partinavne. Det er vigtigt, at der ikke kan ske den forveksling, og vurderingen heraf kan bedst ske i et uafhængigt navn, som varetager den opgave at godkende nye partinavne.

Samtidig er proceduren jo strammet op, så man ikke har de nye partinavne til evig arv og eje. Indledningsvis får man en tilladelse, som er gældende i 3 år, og det bliver gjort sværere at få tilladelsen forlænget, medmindre man opfylder særlige kriterier. Dermed slipper vi jo for, at et parti kan tage et godt partinavn, som det efterfølgende kan have i årevis uden at foretage sig noget aktivt, og jeg synes, det er en god ting, at det på den måde sikres, at et partinavn ikke er til evig arv og eje.

Med hensyn til de øvrige dele af lovforslaget har antallet af danske europaparlamentsmedlemmer allerede været diskuteret. Antallet nedsættes fra 14 til 13 i forbindelse med Rumæniens og Bulgariens indtræden i EU og deres repræsentation i Europa-Parlamentet. I den nye reformtraktat er der jo lagt op til, at antallet af danske europaparlamentsmedlemmer skal være 13.

Det har været diskuteret, om vi ikke kunne gøre det samme som Italien, men det tror jeg altså ikke på, for i forbindelse med de seneste drøftelser om reformtraktaten gjorde man det, at man ikke talte formanden med i antallet af medlemmer af Europa-Parlamentet. Dermed gik man fra 750 til 751 medlemmer.

Det sidste element i forslaget er en ændring af reglerne om boformer, hvorfra man kan brevstemme. Vi kan støtte den måde, reglerne er ændret på, for vi mener, det giver en god mulighed for, at bl.a. beboerne på kvindekrisecentrene får mulighed for at brevstemme. De skal altså ikke udsættes for yderligere fare, så det er en god og social foranstaltning.

Kl. 16:49

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Hr. Rune Lund for en kort bemærkning.

Kl. 16:49

Rune Lund (EL):

Det, jeg vil spørge ordføreren om, er sådan set det samme, som jeg har stillet spørgsmål om til de andre ordførere, nemlig forslagets anden del, som Enhedslisten ikke kan støtte.

Forslagets anden del handler om, at Danmark går fra 14 til 13 medlemmer af Europa-Parlamentet. Det synes jeg er politisk problematisk, for det er udtryk for en tankegang om, at mindre lande skal have mindre indflydelse til fordel for de større lande. Det er en magtcentralisering, som er endnu et skridt i retning af opbygningen af EU som en udemokratisk forbundsstat. Det er den ene ting, og her bliver hr. Christian Wedell-Neergaard og jeg aldrig enige. Det er jeg godt klar over efter talrige debatter her i Folketingsalen.

Den anden ting er, at jeg synes, det er fuldstændig tåbeligt i en situation, hvor der åbenlyst foregår forhandlinger i EU om, at der skal kunne rykkes op og ned på det antal medlemmer af Europa-Parlamentet, som de enkelte lande har. Hvordan kan man fra Danmarks side, inden forhandlingerne er endeligt afsluttet – og de afsluttes først i december – gå ud og sige: Ja, ja, vi accepterer bare at gå fra 14 til 13 medlemmer? Sy-

nes ordføreren ikke, at det er en dårlig forhandlingsstrategi?

Kl. 16:50

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Ordføreren.

Kl. 16:50

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Jeg synes, EU er demokratisk. Jeg synes ikke, det er udemokratisk, og jeg er helt enig i, at vi aldrig bliver enige. Vi er et europapositivt parti, som gerne ser, at samarbejdet i EU bliver udvidet og forbedret, og vi er meget glade for, at der nu er opnået et resultat.

Vi mener, at Danmark har en god og sund placering i den nye reformtraktat, også med vores 13 parlamentsmedlemmer. Det er ikke udtryk for, at vores eller de andre mindre landes indflydelse er udvandet, men udtryk for, at der nu er 27 lande, som skal finde en fælles form at samarbejde på. Derfor har det været nødvendigt at tilpasse antallet af europaparlamentsmedlemmer. Det er en fuldstændig naturlig proces, og Danmark har naturligvis som ansvarlig deltager givet sit besyv med, og regeringen har gjort det udmærket på det område.

Kl. 16:51

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Hr. Rune Lund.

Kl. 16:51

Rune Lund (EL):

Må jeg sige til hr. Christian Wedell-Neergaard, at jeg bestemt er europapositiv. Men nu er Europa og EU jo ikke det samme, og man kan da godt vurdere og have en mening om, hvorvidt den EU-forfatning, der foreligger nu i en ny og kosmetisk anderledes udgave, men som i essensen stadig er det, som hollænderne og franskmændene stemte nej til, er et skridt i den forkerte eller i den rigtige retning.

For mig at se er den helt klart et skridt i den forkerte retning, bl.a. fordi både Danmark og andre mindre lande får mindre indflydelse til fordel for de store lande. I den situation synes jeg, at man som dansk regering og også som et lille land skulle gå aktivt ind i forhandlingerne og se på, hvordan man kunne ændre det billede. Vi er i en situation, hvor forhandlingerne faktisk ikke er slut, det er jo tydeligt, når italienerne åbner diskussionen, og derfor synes jeg, at den danske regering skulle gå ind og sige: Vi er med i den diskussion, og vi vil diskutere, hvordan mindre lande kan få større indflydelse. Men det kan jeg forstå at hr. Christian Wedell-Neergaard ikke vil.

Det synes jeg er ærgerligt, og jeg synes også, det er dybt besynderligt.

Kl. 16:52

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Ordføreren.

Kl. 16:52

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Jeg er uenig med spørgeren i, at den tidligere forfatningstraktat og den nuværende reformtraktat overhovedet er den samme traktat. Det er to vidt forskellige stykker papir, det er to vidt forskellige aftaler. Vi har nu en traktat, som har at gøre med, at de 27 lande skal kunne fungere inden for rammerne af Fællesskabet, og der skal træffes aftaler om, hvordan det nye Fællesskab skal fungere. Det er det, man har gjort med reformtraktaten.

Den danske regering har jo været positiv over for denne proces; positiv over for, at EU skal spille en større rolle på den internationale bane; positiv over for, at EU også skal markere sig positivt på det udenrigspolitiske område på en række felter, og også positiv over for, at antallet af europaparlamentsmedlemmer har måttet reduceres til 13. Det er en naturlig proces.

Kl. 16:53

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Tak til ordføreren. Jeg giver ordet til den næste ordfører, hr. Johs. Poulsen.

Kl. 16:53

(Ordfører)

Johs. Poulsen (RV):

Det Radikale Venstre er positiv over for lovforslaget og positiv over for alle lovforslagets elementer. Men jeg vil også godt med det samme i forbindelse med den debat, der har været, om, hvorvidt vi skulle opdele lovforslaget i flere dele – for at flere partier kunne få lejlighed til at stemme for de dele af lovforslaget, som de holder af – sige, at det vil vi være positive over for. Hvis det kan lade sig gøre efterfølgende, ser vi gerne, at man laver en sådan opdeling.

Nu er det jo allerede gennemgået ret detaljeret, hvad alle elementerne i lovforslaget indeholder, og jeg skal derfor spare Folketinget for en gentagelse, men blot nævne, at vi i Det Radikale Venstre faktisk lægger meget vægt på den modernisering, der sker, af mulighederne for at kunne afgive sin stemme. Der har været nogle hindringer af forskellig karakter ved afgivelse af stemme, som kan elimineres, og som måske endda helt kan fjernes for alles vedkommende. Vi vil også gerne understrege det element, som Socialdemokraterne påpegede, nemlig at der for

hjemløse måske er nogle muligheder for også at styrke deres mulighed for at kunne afgive stemme i forbindelse med diverse valg. Vi er på samme måde optaget af, at alle får den principielle mulighed, og at der ikke er fysiske eller andre hindringer, som gør, at man ikke kan afgive sin stemme, og derfor mener vi, at vi i udvalgsarbejdet må se på at få de ting så at sige moderniseret helt frem til i dag.

Med de bemærkninger kan vi anbefale, at man oversender forslaget til udvalgsarbejdet, og vi er som sagt positive over for elementerne i forslaget.

Kl. 16:55

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Hr. Rune Lund for en kort bemærkning.

Kl. 16:55

Rune Lund (EL):

Jeg takker for støtten til opdelingen af forslaget. Det vil vi sætte stor pris på, sådan at vi fra Enhedslistens side kan stemme for de rigtig positive dele af det her lovforslag, som der vitterlig er, og så vi kan få lov til at stemme imod den del af forslaget, som går ud på, at Danmark skal have færre medlemmer af Europa-Parlamentet ved at gå fra 14 til 13, uden at forhandlingsforløbet er afsluttet, hvilket jeg synes er dybt mærkværdigt.

Jeg ved ikke, om hr. Johs. Poulsen kan kommentere det faktum, at man giver efter i nogle forhandlinger og siger: Ja, ja, vi går fra 14 til 13 medlemmer af Europa-Parlamentet; ja, ja, små lande skal have mindre indflydelse, og de store lande skal have mere indflydelse på bekostning af de små lande. At man går ind for det, uden at nogen forhandlinger er afsluttet, er det ikke en mærkelig forhandlingstaktik?

Kl. 16:56

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Ordføreren.

Kl. 16:56

Johs. Poulsen (RV):

Nu er det jo sådan, at den her, kan man sige, tekniske ændring i det her lovforslag, som omhandler nedsættelsen fra 14 til 13 medlemmer, jo i realiteten, hvilket også flere ordførere allerede har svaret, er en udmøntning af en ratificering af en lov, som allerede er vedtaget i det her Folketing.

Den ratificering har fundet sted i forbindelse med udvidelsesaftalen, og jeg vil da gerne sige for vores vedkommende i Det Radikale Venstre, at vi synes, at en af de meget store landvindinger, der er foretaget i Europa i de sidste årtier, er

udvidelserne af EF og senere af EU. Der er ingen tvivl om, at udvidelsen i det her tilfælde, hvor aftalen om at gå fra 14 til 13 blev lavet, altså udvidelsen med Bulgarien og Rumænien, uden tvivl er noget, der for de to landes vedkommende har haft større betydning for demokrati og menneskerettigheder end måske noget andet, der er sket i meget, meget lang tid.

Vi synes, at man skal se udviklingen i Europa i en sammenhæng, herunder også de aftaler, som laves landene imellem, når man vurderer, hvordan og hvorledes man skal strikke aftalerne sammen. Vi lægger altså vægt på, at man fortsætter den positive udvikling af EU som et sted, der dog langt hen ad vejen er med til at sikre demokrati og menneskerettigheder.

Kl. 16:57

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Hr. Rune Lund.

Kl. 16:57

Rune Lund (EL):

Enhedslisten er også stor en tilhænger af internationalt samarbejde i Europa, men vi synes, det er mærkeligt, at man aldrig diskuterer ordentligt, på hvilke vilkår det samarbejde skal foregå.

Et af problemerne ved EU er jo netop, at der sker en magtcentralisering, hvor man fjerner indflydelse rundtomkring fra de enkelte lande og overfører den til lukkede korridorer i Bruxelles, hvor det er embedsmænd og lobbyister, som i alt for høj grad sætter dagsordenen.

Et andet problem er en udvikling, vi har set i de senere år: Vi så det i forbindelse med Nice-traktaten, som danskerne desværre ikke fik lov til at stemme om; vi ser det med den nye EU-forfatning i den nye indpakning, hvor store lande vil få mere indflydelse på bekostning af små lande. Det synes jeg er meget ærgerligt, og jeg synes, det er politisk forkert. Jeg synes også, det er forkert, at den danske regering ikke går ud og kæmper for, at det billede kommer til at være anderledes. Det har man mulighed for indtil december, hvor der skal slås søm i, og så er det bare, jeg ikke forstår, at man ikke fører en anden forhandlingsstrategi. Men hr. Johs. Poulsen synes åbenbart, det er en rigtig god forhandlingsstrategi, at man på forhånd siger: Ja, ja, de små lande skal have mindre indflydelse i EU, og de store lande skal have mere indflydelse.

Kl. 16:58

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Ordføreren.

Kl. 16:58

Johs. Poulsen (RV):

Nu var det ikke nødvendigvis vores forventning, at det var en EU-debat, vi skulle have i dag, men jeg svarer gerne på spørgsmålet, for jeg synes, at når spørgsmålet stilles, fortjener det også et svar.

Vægtningen af antallet af mandater til de enkelte lande er jo sammensat over tid, er sammensat ved forskellige typer forhandlinger, hvor de jo hver gang har været udtryk for en situation, og hvor det jo også er sådan, at der er betydelige forskelle i det antal vælgere, der er bag hvert enkelt mandat, når man sammenligner landene. Derfor er det jo ikke unaturligt, at man i forbindelse med ændringer i traktatgrundlaget også diskuterer det spørgsmål.

Det synes vi i al fald ikke er unaturligt, og vi anerkender ikke det billede, som Enhedslisten forsøger at tegne, af, at man i EU-sammenhæng udelukkende bevæger sig mod noget lukket og noget centralistisk og alt muligt andet. Tværtimod mener vi, at EU på en lang række områder har bevist sit virke og sin nødvendighed, og det synes vi er meget positivt, og det har jeg sagt op til flere gange. Men det er jo en sidediskussion i forhold til det, vi taler om i dag, som reelt er en implementering af noget, som tidligere er ratificeret ved lov i Danmark.

Kl. 17:00

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og jeg giver ordet til hr. Poul Henrik Hedeboe.

Kl. 17:00

(Ordfører)

Poul Henrik Hedeboe (SF):

Jeg skal sige, at SF's ordfører på området, hr. Kristen Touborg, ikke kan være til stede, så jeg har lovet at fremføre følgende:

Jeg vil overraskende starte med at sige, at SF godt vil have lov til at rose ministeren, for det er ikke hver dag, man kan sige, at ministeren har været lydhør over for oppositionens beslutningsforslag, men det er altså tilfældet i forbindelse med vores forslag fra sidste år om at nedsætte et uafhængigt organ, der skal godkende nye partiers navne. Alt andet havde også været en skandale, efter at vi har været vidne til en sagsbehandling på 2 år og 9 måneder af Liberalisternes ansøgning i ministeriet.

Endelig mener vi, det er fornuftigt også at udvide godkendelsestiden af nye partier fra 2 til 3 år, ikke mindst når man ved, hvor svært det er

for nye partier at få fodfæste, efter at man har strammet reglerne om godkendelse af nye partier. Så det er absolut fornuftigt.

Så skal vi også rose ministeren – det er ikke hver dag, det sker to gange i et SF-oplæg, men det gør det altså her – for at udvide kredsen af steder, hvorfra man kan brevstemme. Det er specielt kvindekrisecentre, vi tænker på. I debatten her har der været noget fremme om, at vi måske kunne udvide kredsen af steder, der kunne stemmes fra, til andre steder, og det vil vi klart være åbne over for.

Vi er også klart åbne over for, hvis nogen ønsker at dele lovforslaget; ok, vi har stået i den problematik mange gange, at der har været ønsker om at dele et lovforslag op i elementer, og det er vi åbne over for. Hvis der er noget juridisk i forbindelse med, hvor vi er henne i processen med mandaterne i EU, vil vi i udvalgsbehandlingen selvfølgelig kigge på, hvor vi juridisk står. Jeg har umiddelbart set det som en indføring af ting, der er vedtaget, men vi er da parate til at kigge på det.

SF er positiv over for forslaget.

Kl. 17:02

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren. Hr. Rune Lund for en kort bemærkning.

Kl. 17:02

Rune Lund (EL):

Jeg er selvfølgelig enig i det fornuftige i at dele det her lovforslag op, så man kan skille EU-delen, som ikke hører hjemme her, fra de andre to og fornuftige dele af det her lovforslag.

Nu er jeg selvfølgelig meget ked af, at SF har valgt en position, hvor man er tilhænger af EU-forfatningen, også i den nye kosmetisk ændrede udgave, som jo er essensen af den gamle EU-forfatning. Det var jo kun SF og et føderalistisk italiensk kommunistisk parti, som på hele den europæiske venstrefløj til venstre for Socialdemokraterne havde den position. Det må SF så om, det kan jeg kun beklage.

Men hvordan har SF det så med den forhandlingslinje, om jeg så må sige, som ligger i det her, hvor man siger: Ja, ja, Danmark mister et medlem af Europa-Parlamentet, også selv om forhandlingerne i praksis ikke er afsluttet og først bliver afsluttet til decembertopmødet? Er det en god forhandlingsstrategi?

Kl. 17:03

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Ordføreren.

Poul Henrik Hedeboe (SF):

Jeg har forstået det sådan, at det drejer sig om at indføre en bestemmelse, som vi har vedtaget, som vi har ratificeret. Jeg siger også, at hvis der er en proces, vi skal kigge på, vil vi godt kigge på det juridiske her efterfølgende – det er det, vi har udvalgsarbejdet til – og så må vi vurdere det derfra.

Kl. 17:03

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren. Og jeg skal nu give ordet til hr. Rune Lund – ikke for en kort bemærkning, men som ordfører.

Kl. 17:03

(Ordfører)

Rune Lund (EL):

Det her er jo et lovforslag, som består af tre dele. Vi haft en længere debat om en enkelt del af lovforslaget, som er den anden del. Den første del af lovforslaget udvider, som det hedder, Valgretsnevns kompetence til ikke blot som i dag at omfatte sager om optagelse af udenlandsdanskere på valglisten, men også at omfatte sager om godkendelse af navnet for et nyt parti og den formular, som vælgererklæringer for et nyt parti skal afgives på.

Den her del af lovforslaget er en opfølgning på den tilkendegivelse, som indenrigs- og sundhedsministeren afgav sidste folketingsår i forbindelse med førstebehandlingen af beslutningsforslag nr. B 37 om nedsættelse af et uafhængigt organ, der godkender politiske partiers navne.

Der er ingen tvivl om, at den her første del af lovforslaget er en styrkelse af demokratiet. Det vil bl.a. forhindre, at man kan forhale dannelsen af konkurrerende partier, f.eks. i forhold til partiet Liberalisterne.

Så springer jeg lige til den tredje del, inden jeg vender tilbage til den anden del; det var også den, som hr. Jan Petersen var inde på, og som er en god og fornuftig del af det her lovforslag. Den handler om reglerne for, i forbindelse med hvilke boformer og boliger der ved folketingsvalg, europaparlamentsvalg samt regionale og kommunale valg kan brevstemmes. Det foreslås justeret i lyset af de forskellige boligformer, som voldsramte kvinder, ældre, handicappede og personer med særlige sociale problemer vil kunne tilbydes efter social- og boliglovgivningen. Det er også en styrkelse af demokratiet, og det er en positiv udvikling, ikke mindst i forhold til voldsramte kvinders rettigheder.

Kl. 17:04

Så er der del nummer to af lovforslaget, som jeg så tager her til sidst, og som netop handler om, at Folketinget godkender, at man går fra 14 til 13 medlemmer af Europa-Parlamentet. Det ligger jo i forlængelse af Nicetraktaten, men sagen er bare, at ballet ligesom er blevet åbnet i EU, ved at et land – Italien – er kommet på banen og har sagt: Hov, det kan faktisk godt være, at sammensætningen af Europa-Parlamentet ikke er den rigtige; vi vil have flere stemmer. Og man har så fået 1 stemme mere.

Det synes jeg at den danske regering skulle benytte som en lejlighed til at sige: Hov, diskussionen er åbnet; stemmefordelingen, sådan som den ligger i øjeblikket – også i forhold til de forhandlinger, som kører om den nye EU-forfatning – er forkert, fordi den giver mere indflydelse til de store lande på bekostning af de små lande, og den fremmer dermed centraliseringen og et udemokratisk EU, og det er et skridt i den forkerte retning. Det er den ene ting; det er det politiske.

Den anden ting er det forhandlingstekniske og forhandlingstaktiske i forbindelse med det. Altså, det er da lidt fjollet at bakke ud, når der eksisterer nogle forhandlinger, og sige: Vi ved godt, at det først bliver besluttet på et topmøde i december, men vi har alligevel allerede nu besluttet at give os i de forhandlinger og sige, at vi bare accepterer 13 medlemmer af Europa-Parlamentet. Det er fjollet, når man – måske – kunne opnå et bedre resultat i forhandlingerne.

Den sidste ting i forhold til punkt nummer to er den sådan mere formelle del af det. Når vi har gang i nogle forhandlinger og italienerne er kommet på banen og der først bliver slået søm i nogle forhandlinger, når man når til december, så er det da mere naturligt, hvis man vælger at vedtage det her, at man så først gør det i 2008, når forhandlingerne i EU er overstået. Det er da mærkeligt at vedtage en lovgivning, inden nogle forhandlinger er endeligt afsluttet.

Så jeg vil selvfølgelig indstille, at forslaget bliver delt op, sådan at vi fra Enhedslistens side kan stemme for de fornuftige ting i det her, som er klare fremskridt, men sådan at vi også kan få lov til at stemme imod den del, som vedrører Europa-Parlamentet og antallet af medlemmer fra Danmark i Europa-Parlamentet.

Kl. 17:08

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Jeg beder ordføreren blive på talerstolen, for hr. Jan Petersen har bedt om ordet for en kort bemærkning.

Kl. 17:08

Jan Petersen (S):

Jeg vil sådan set kun stille hr. Rune Lund et principielt spørgsmål, der ikke har noget med substansen i spørgsmålet om antallet af danske EU-parlamentarikere at gøre. Det er det helt enkle spørgsmål: Når Danmark har ratificeret en internationalt aftalt traktat gennem en lovbehandling i dette Ting, der jo forudsætter en første-, anden- og tredjebehandling, er det så for hr. Rune Lund ikke en nødvendig konsekvens, at de rettelser, det så udløser i anden lovgivning, konsekvent gennemføres, sådan at omverdenen kan se, at når Danmark ratificerer en internationalt aftalt traktat, så gør vi den altså også gyldig i Danmark med det samme?

Over for det står jo så hr. Rune Lunds synspunkt, og det er, at ratificerede traktater kan gøres til genstand for strategiske forhandlinger. Mon ikke hr. Rune Lund en dag kunne komme i en situation, hvor han sådan set gerne ville have en ratifikation til at fungere fuldstændig – også i sit eget land – men hvor han måske står over for nogle, som ikke vil det? Mon ikke det så var meget godt at have en principiel, fast linje i det her uanset substansen?

Kl. 17:09

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Ordføreren.

Kl. 17:09

Rune Lund (EL):

Så vil jeg da starte med at forholde mig principielt til Nicetraktaten, som jo er en traktat, der er godkendt af det her Folketing uden en forudgående folkeafstemning. Og det synes jeg faktisk er rigtig udemokratisk, for der lå faktisk utrolig meget suverænitetssafgivelse i Nicetraktaten – faktisk så meget suverænitetssafgivelse, at man burde have sendt den ud til folkeafstemning.

Jeg er godt klar over, at den måde, man opererer med suverænitetssafgivelse på, og sådan som det er blevet fortolket fra regeringens side – fra skiftende regeringers side, også fra socialdemokratisk ledede regeringers side – er en meget fiffig fortolkning af suverænitetssafgivelse; en tolkning, som også betyder, at regeringen f.eks. siger, at hvis man går fra enstemmighed til flertalsafgørelser, er der ikke tale om suverænitetssafgivelse, selv om ethvert almindeligt tænkende menneske kan regne ud, at hvis man går fra en situation, hvor man kan nedlægge veto, til en situation, hvor man kan blive stemt ned, er der selvfølgelig tale om suverænitetssafgivelse.

Det er det principielle i forhold til Nicetraktaten.

I forhold til de forhandlinger, der kører i øjeblikket, må vi bare konstatere, at ballet er åbnet. Altså, italienerne er kommet på banen med et forslag, som er en ændring til Nicetraktaten. Det er det, det er. Og i den situation er realiteterne bare, at der foregår forhandlinger. Det har italienerne åbnet for, og det er den virkelighed, vi står i.

Kl. 17:10

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Hr. Jan Petersen.

Kl. 17:10

Jan Petersen (S):

Det er muligt. Det er også muligt i en anden situation, hvor vi skal ratificere en international traktat, at der er nogle andre lande, der er uenige, og som peger på nogle nye ting og måske også får etableret nogle forhandlingsmæssige positioner og situationer, man kan anvende. Men det ændrer ikke på det principielle forhold, som hr. Rune Lund ikke forholder sig til, og det er, at når Danmark, dette Folketing har ratificeret en international traktat, så skal vi gennemføre den i dansk lovgivning for at bevare den autoritet over for omverdenen, der siger, at vi i Danmark i den hjemlige lovgivning gennemfører det, vi eksternt forpligter os til.

Det er det principielle i det; det har intet at gøre med, om vi har 14 eller 13 medlemmer. Det har noget at gøre med hele den principielle tilgang til ratifikation og konsekvenserne i forbindelse med den hjemlige lovgivning. Det er det, der er min pointe.

Jeg diskuterer hverken Nicetraktaten eller traktater fra andre byer; jeg forholder mig til det principielle, nemlig ratifikationen og dens konsekvens. Det gør hr. Rune Lund ikke, han gør det til en EU-diskussion, og det er principielt farligt – også i situationer, hvor hr. Rune Lund havde brug for det, jeg siger her.

Kl. 17:11

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Ordføreren.

Kl. 17:11

Rune Lund (EL):

Jeg synes, det er interessant, hvad hr. Jan Petersen siger, for det er jo ikke mig, der har åbnet op for, at Nicetraktaten skal genforhandles på den måde, som det er sket i forbindelse med italienernes krav, og som har resulteret i et ekstra medlem af Europa-Parlamentet. Det er italienerne, der er kommet på banen, og den danske re-

gering har accepteret, at Nicetraktaten er blevet genåbnet, og at et stort land som Italien har fået et ekstra medlem af Europa-Parlamentet.

Det er sket i forståelse med japartierne, bl.a. Socialdemokraterne, som hr. Jan Petersen jo faktisk er medlem af, så det er jo ikke mig, der går ind og genåbner en traktatforhandling for at give de store lande mere magt på bekostning af de små, det er da Socialdemokraterne og hr. Jan Petersen. Jeg synes da, at Socialdemokraterne og hr. Jan Petersen og Socialdemokraternes repræsentanter i Europa-udvalget skulle have sagt: Den danske regering nedlægger veto mod en sådan ændring af traktatgrundlaget; det kan vi ikke være med til. Og formelt set kunne italienerne ikke være kommet igennem med det. Så det ikke mig, der har et problem her, det er Socialdemokraterne.

Kl. 17:12

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Tak til ordføreren. Jeg skal nu give ordet til indenrigs- og sundhedsministeren.

Kl. 17:13

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg skal gøre det meget, meget kort, for skiftende ordførere har jo næsten i detaljer gjort rede for de fire elementer, som lovforslaget her rummer. Jeg kan konstatere, at for de tre elementers vedkommende, som jo, kan man sige, meningsfuldt kan være genstand for en debat i salen her i dag, er der opbakning til lovforslaget.

Jeg har også noteret mig den vinkel, som hr. Jan Petersen sætter på det i forhold til afgrænsningen af botilbud. Det synes jeg egner sig til at blive drøftet nærmere under udvalgsarbejdet.

Tilbage står i virkeligheden så denne tvist om, hvorvidt vi skal tage konsekvensen af de traktater, vi ratificerer, eller ikke tage konsekvensen af dem. Det forekommer mig at være en lidt meningsløs debat, for faktum er jo, at der er forhandlet en traktat på plads med en tilhørende akt om Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse til Den Europæiske Union. Den udvidelsestraktat med tilhørende udvidelsesakt, som indebærer, at den danske repræsentation i Europa-Parlamentet går fra 14 til 13, er blevet godkendt og ratificeret af Danmark efter en procedure her i Folketingssalen. Det ville sådan set, mener jeg, være tjenesteforsømmelse af allerhøjeste grad, hvis jeg mødte op her i Folketingssalen med et udspil til lov om valg til Folketinget, lov om valg til danske medlemmer af Europa-Parlamentet og lov om kommunale og regionale valg

uden også at stille forslag om, at vi som konsekvens af de aftaler, vi har indgået, og som Folketinget har godkendt, sørger for, at paragrafferne er i orden. Så jeg mener slet ikke, det her element er til nogen form for diskussion, og derfor må jeg sige, at hele ideen om at dele lovforslaget også for at sige det ligeud forekommer noget søgt.

Det, der kan gøres til genstand for en debat i sin substans her, når vi snakker om den danske valglov, er de øvrige tre elementer, som jeg for nemmer der er bred opbakning til. Og givet at der er det, går jeg også ud fra, at et enigt Folketing vil kunne støtte det her lovforslag.

Så kan man have andre holdninger til nogle fremadrettede drøftelser eller nogle bagudrettede drøftelser i EU, og dem må man så tage i de særlige fora, der er indrettet til det, når regeringen skal gives mandat m.v. Hvis man påvirker den proces, med det resultat at Danmark pludselig er i en situation, hvor vi fordobler antallet af europaparlamentarikere, skal jeg nok love at møde op med et lovforslag, efter hvilket vi så også i den danske lovgivning sørger for, at vi vælger et dobbelt antal europaparlamentarikere. Indtil da tror jeg det vil være fornuftigt, at vi vælger det antal, som vi via internationale traktater har skabt mulighed for at vi kan vælge.

Med det stiller jeg mig til rådighed for en forhåbentlig hurtig og effektiv udvalgsbehandling, der kan munde ud i, at et enigt Folketing kan støtte det her lovforslag.

Kl. 17:16

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Hr. Poul Nødgaard for en kort bemærkning. Som ordfører i anden runde? Nej? Så er det fra medlemmets plads.

Kl. 17:16

Poul Nødgaard (DF):

Det her lovforslag har jeg jo givet tilsagn om at Dansk Folkeparti vil støtte, for så vidt angår de tre elementer, som ministeren har nævnt.

Men vedrørende det med at sætte antallet ned fra 14 til 13 spurgte jeg ministeren, om han ville medvirke aktivt til, som man normalt gør her i Folketinget, når man er fleksibel over for hinanden, at vi deler lovforslaget, så den del af lovforslaget, der vedrører det EU-spørgsmål, bliver trukket ud i et lovforslag for sig selv – så vi får et såkaldt A- og B-forslag, som vi vist normalt kalder det her i Folketinget – og så vi jo bare frit kan stemme nej til det B-forslag, som så kommer ud, og dermed leve op til det, vi helt gi-

vet har aftalt i den traktat, hvor det er omtalt, at man skulle gå ned fra 14 til 13.

Det ville være demokratisk, synes jeg, og jeg vil gerne spørge, om ministeren vil medvirke aktivt til det.

Kl. 17:17

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Ministeren.

Kl. 17:17

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Nå, jeg står og venter på den grønne lampe – vi er ude af træning her, det er først på sæsonen.

Altså, min definition af demokrati er nu sådan, at når Folketinget har ratificeret en traktat, må vi også sikre, at vi lever op til den. Der har været en procedure i Folketinget, som førte frem til, at Danmark ratificerede udvidelsestraktaten om udvidelsen af Den Europæiske Union med også Bulgarien og Rumænien, og det er efter den traktat, at antallet af danske parlamentarikere nedsættes fra 14 til 13, og det må man da tage konsekvensen af. Det er jo en absurditet ikke at gøre det – set gennem mit objektiv.

Det rokker jo ikke ved, at man så i øvrigt kan have en europapolitisk diskussion om, hvordan man fremadrettet i øvrigt synes Europa-Parlamentet skal se ud. Hvis den debat påvirkes på en sådan måde, at vi ender med at få en reformtraktat, hvor Danmark ikke har 13, men et andet antal medlemmer, så må man vi jo tage det i en lovgivning på det tidspunkt. Men det er bare en anden diskussion.

Det her handler om, at vi diskuterer en valglov og sørger for, at paragrafferne er i overensstemmelse med de internationale forpligtelser, som Folketinget allerede har påtaget sig. Det går jeg da også ud fra at Dansk Folkeparti vil efterleve.

Kl. 17:18

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Hr. Poul Nødgaard.

Kl. 17:18

Poul Nødgaard (DF):

Jeg synes også, vi har vores grundlovssikrede ret til at spørge her i Folketinget, om det virkelig ikke – sådan som man indimellem gør – kan lade sig gøre at dele lovforslaget. Derfor er mit kontante og konkrete spørgsmål til indenrigs- og sundhedsministeren, om han vil medvirke til, at vi kan få det lovforslag delt.

Ministeren siger her i dag, at det og det er vedtaget. Ja, det er klart, at vi har et stort europapolitisk flertal her i Folketinget, inklusive So-

cialdemokratiet, regeringen og SF og De Radikale osv., men vi er altså nogle stykker, der mener, at det EU-projekt har grebet lidt for meget om sig i en lang række henseender, og derfor synes jeg, at det vil være en god markering for os at kunne få lov til at stemme imod et sådant lovforslag.

Vi er lidt kede af, at vi skal hen og stemme imod det, for de tre gode elementer, der er i forslaget, er vi hundrede procent med på. Hvordan gruppen vil stille sig, når vi kommer til tredje behandling af lovforslaget, hvis ikke vi får lov at få det delt, skal jeg nok lade være med at sige noget om i dag. Det kan vi vende tilbage til til den tid. Men det ville være et godt signal for ministeren at sende – et godt demokratisk signal.

Kl. 17:19

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Ministeren.

Kl. 17:19

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Tilsvarende synes jeg, det ville være godt demokratisk signal, hvis Folketingets partier ville sende det signal, at når Danmark har ratificeret internationale aftaler, lever vi også op til dem – også selv om det eventuelt er aftaler, man som parti ikke synes, man skulle have indgået – for hvor er vi ellers henne? Det kan man jo gensidigt fundere videre over i det udvalgsarbejde, der nu sættes i gang. Det skal jeg ikke stå og blokere for. Jeg synes bare, at denne signalgivning går begge veje.

Jeg har en oplevelse af, at man her forsøger at politisere på en timingsmæssig helt skæv måde. Det, vi forholder os til her, er et lovforslag, hvor jeg sørger for, at paragrafferne kommer i overensstemmelse med de internationale aftaler, vi allerede har indgået. Det er jo sådan set det, jeg må holde mig til.

Hvis vi så ender i en anden situation, må vi sørge for at konsekvensrette på det tidspunkt. Nu er der ikke meget, der tyder på det, men den mulighed kan jo stå åben, og både Dansk Folkeparti og Enhedslisten og andre er jo velkomne til at søge at præge den europapolitiske dagsordenen på en sådan måde, at vi også til næste år skal beskæftige os med en lovgivning a la denne. Det skal man da kaste sine kræfter ud i, hvis man har lyst til det.

Kl. 17:20

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Tak til ministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget, og hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 1. behandling af lovforslag nr. L 8:

Forslag til lov om ændring af lov om kommunernes styrelse og lov om regioner og om nedlæggelse af amtskommunerne, Hovedstadens Udviklingsråd og Hovedstadens Sygehusfællesskab. (Beregning og afgivelse af kontrolbud samt en kommunal styreform med økonomiudvalg og stående udvalg uden del i den umiddelbare forvaltning).

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen).

(Fremstilling 03.10.2007).

Kl. 17:21

Forhandling

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Forhandlingen er åbnet. Hr. Erling Bonnesen.

Kl. 17:21

(Ordfører)

Erling Bonnesen (V):

Den første del af denne lov følger op på kommuneaftalen for 2007 mellem regeringen og KL om øget konkurrenceudsættelse af kommunale opgaver, som der er enighed om mellem parterne. Indenrigs- og sundhedsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om kommunernes og regionernes beregning af omkostningerne ved kommunernes eller regionernes egen udførelse af opgaver, som kommunerne eller regionen har besluttet at sende i udbud, betegnet kontrolbud, og om afgivelse heraf.

Det foreslås endvidere, at indenrigs- og sundhedsministeren gives bemyndigelse til at fastsætte, at Klagenævnet for Udbud kan behandle klager over kommuners og regioners overtrædelse af de nye regler om beregning og afgivelse af kontrolbud. Det indgår også i kommuneaftalen at øge andelen af opgaver, som konkurrenceudsættes fra 20 pct. til 25 pct., og det er en målsætning, som parterne drøfter og iværksætter

inden for mål- og rammestyringen med fokus på udbuddets egne opgaver. Som en forenkling i tilknytning hertil afskaffes den hidtidige udfordringsret, og Venstre hilser med tilfredshed, at der med dette lovforslag kommer fokus på at få mest muligt for pengene og mere klare regler for reel priskonkurrence. Det vil i sidste ende sikre, at borgerne får mest mulig service for skattekrone.

Den anden del af loven er en opfølgning på kommuneaftalen for 2008 om at give kommunerne øget frihed i valget af styreform uden at skulle søge dispensation hertil. En række kommuner bruger modellen i dag og med succes. Det giver jo mulighed for øget decentralisering, fokus på decentralt ledelsesansvar, mål- og rammestyring, kontraktstyring og bedre mulighed for lokal prioritering og styring. Det fremmer ansvaret og lysten til nytænkning og udvikling i institutionerne, og Venstre hilser meget velkommen, at der nu gives gode muligheder for udvikling af det kommunale selvstyre til gavn for borgerne og brugerne.

Venstre kan derfor støtte lovforslaget.

Kl. 17:23

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Ja tak. Den næste ordfører er hr. Jan Petersen.

Kl. 17:23

(Ordfører)

Jan Petersen (S):

Nu rejste jeg jo under behandlingen af det foregående lovforslag spørgsmålet om at dele det. Det gjorde jeg ikke i forhold til, hvad jeg politisk selv fandt rigtigt, det gjorde jeg sådan set ud fra ordensmæssige hensyn og ud fra demokratiske hensyn, og jeg vil nævne det samme her, at her kan der også opstå politiske behov eller ordensmæssige behov for at få lovforslaget delt. For vi står her med et lovforslag, hvor man kan sige, at den fællesnævner, der er tale om, er, at det udspringer af kommuneaftalen. Men de emner, der behandles i lovforslaget, er ikke på den måde sammenhængende, så man kan forvente, at der er en vis helhed i det, der så gør, at man kan bedømme det i en helhed til slut.

Lad mig tage det ene tema først. Her foreslår indenrigsministeren, at kommunerne frit kan vælge – og det vil sige uden dispensationsadgang, som der er brug for i dag – om de vil bruge den såkaldte Skanderborgmodel. Det vil jeg ikke udelukke at jeg og mit parti kan overtale til er en god idé, fordi en dispensation jo giver adgang til – hvis den administreres mildt – at alle kan bruge den. Det kan være fint nok, så her